

[Ingerlise Koefoed]

marks Radio formidler om atomkraft, er troværdige og saglige? Hvordan skal man vægte OOAs synspunkter i forhold til REOs, og hvem skal have ansvaret for vægningen?

Centrum-demokraterne har en løsning på problemet. Det hedder nemlig i forslaget, at synspunkter på kontroversielle spørgsmål skal komme til orde på en sådan måde, at anskuelserne afspejler de holdninger og meninger, som findes i befolkningen. Hvis »på en sådan måde« skal læses sådan, som jeg læser det, og som hr. Bertel Haarder altså også havde læst det, skal de synspunkter, som centrum-demokraterne har dømt til at være kontroversielle, have præcis så mange minutter, som de procentvis findes repræsenteret hos radiorådets medlemmer, og da rådet sammensættes efter indstilling af de partier, der er opstillingsberettigede til folketinget, og af de store lytter- og fjernseerorganisationer, kan man hurtigt regne ud, hvor megen plads minoriteter eller stærke ikke-gængse synspunkter kan få i Danmarks Radio. Det, man kan få ud af det, er en befolkning, som bedøves af alle de gamle og fastgroede synspunkter, og som aldrig bliver rykket op af lænestolene foran TV-skærmen.

Uden overhovedet at skele til den idé om en kulturkatalog, som centrum-demokraterne siges at være i færd med at fremstille, og alene med udgangspunkt i dette lovforslag vil jeg gerne spørge: hvad mener centrum-demokraterne egentlig med kulturpolitik? Hvad ønsker centrum-demokraterne at gøre befolkningen til med den kulturpolitik, som dette forslag efter SFs mening er et udtryk for?

Det vil næppe undre nogen, at SF afviser lovforslaget.

Janne Normann (RV):

Forslag om, at folketinget skal bestemme, hvad der må siges i radio og TV, kan vi ikke gå ind for. Et af demokratiets vigtigste fundament er jo netop en fri og især af politikerne uafhængig presse, og vi ser en meget farlig tendens især i bemærkningerne til lovforslaget, hvorefter programpolitiske sager skal kunne rejses i folketinget. Det betyder simpelt hen, at politikerne skal have en afgørende indflydelse på, hvad der skal være Danmarks Radios programpolitik, og perspektiverne er rystende.

Pressens vigtigste opgave er at afspejle tanker og rørelser i samfundet og dermed også at udøve en kritisk virksomhed over for alle sider af det politiske liv.

Dette forslag betyder en alvorlig hæmsko for denne virksomhed. Hvilken journalist vil turde producere udsendelser, som sætter spørgsmålstejn ved politiske standpunkter overhovedet, hvis følgen kan blive, at politikerne, altså dem, der kritiseres, skal være højeste dømmende instans om, hvorvidt en klage over en udsendelse er berettiget eller ej?

Jeg talte med en lytter forleden dag om netop dette forslag, og han sagde, at han ikke kunne forstå, centrum-demokraterne altid var ude efter de mange pæne programmer, som er i Danmarks Radio, om NATO og hjemmeforsvaret og kongehuset og kirken, som han havde hørt hr. Erhard Jakobsen engang talte om. Nu er jeg ikke sikker på, han havde forstået det rigtigt, hvad hr. Erhard Jakobsen tidligere har sagt om disse emner, og jeg var heller ikke i stand til at forklare ham, hvad det egentlig er for en ensidighed, centrum-demokraterne anklager Danmarks Radio for.

Ordentlige journalister arbejder ud fra begrebet »fairness over for opgaven«. Fairness over for opgaven er jo netop at afspejle synspunkter, som er det pågældende emne vedkommende. Det er urimeligt, som det sker i bemærkningerne her, at sætte en gennemgående loyal arbejdsgruppe mennesker under anklage for ensidighed. Menneskelige fejl kan ske på alle arbejdspladser, også i radiohuset, men fordi man en gang imellem bliver stødt på manchetterne, så at kræve, at folketinget nu skal have indflydelse på programpolitikken, er forbryderisk over for demokratiet, som ikke kan trives uden en uafhængig presse.

Vi er ikke særlig tilfredse med radiorådets sammensætning. Vi vil gerne være med til at drøfte en ændring af styrelsen for Danmarks Radio, men bestemt ikke med baggrund i dette forslag.

Der har også været talt meget om monopol som skadeligt for konkurrencen. Jeg vil gerne sige om konkurrence: det kan vi da ikke få nok af – det er jeg enig i – men man skal være opmærksom på, at der i forvejen er en meget livlig konkurrence imellem afdelingerne inden for Danmarks Radio.